

విధివశం

శ్రీ ఆ రాధ్యుల

చరచరా నడుస్తూ, సురసురలాడుతూ యింట్లోకి వస్తున్న నీలకంఠంగారి కోటు విప్పబోయింది శ్రీమతి. అంతలోనే 'హూ' అంటూ బుసకొట్టి విదిలించాడు.

"ఏమిటండీ యింతకోపకగా ఉన్నారు?" అంది శ్రీమతి.

"హూ కోపం! ఇంతకీ నీవు కదా చెడ గొట్టింది వాణ్ణి. కోపుడుతున్నప్పుడల్లా ప్రతిదానికి నీవు వాడిని వెనక వేసు కొచ్చావ్. నీ అలుసు తీసుకొనేగా వాడు ఆడింది ఆట పాడింది పాట అయింది."

"ఎవరండీ యింతకీ?"

"ఎవరా! నీ ను...ను, వు...త్రు...డు."

"ఏమి చేశాడు? ప్రతిదానికి వాడిమీద వినుదకు పడతాడు."

"అలా అనీ కాదు వాణ్ణి యీదారికి తీసుకొచ్చింది."

"ఇంతకీ ఏమి చేశాడండీ?!"

ఏమిచేశాడా? హూ! ఏదైనా చేస్తాడు. ప్రే... మ...ట! ప్రే... మ...! వ య సొచ్చిన ప్రతివారికి యిదొక ఊత పడ మైంది. ఓ అమ్మాయిని ప్రేమించాడట. ఇదేనా వీడు కాలేజీలో చదివే చదువు. ప్రేయసితో సరససల్లాపాలు చేయటాని కేనా సంవత్సరానికి వెయ్యిరూపాయలు దగ్గం చేస్తున్నాడు. ఇదేనా వీడి చదువు యొక్క ఫలితం. మనవాడు పెద్దచదువరి యని విప్రవీగావే, చూడు నీ సుపుత్రుని

చదువు" అంటూ చేతిలోని ఉత్తరాన్ని శ్రీమతిముందు గిరాటు వేశాడు కోపంతో.

ఆతని మాటలు ఆమెను చిరాకు కలి గించావు. క్రిందపడిన ఉత్తరాన్ని ఆమె చదువ నారంభించింది.

"ప్రియ వనూ!

ఇచట ప్రతిక్షణము ఒక యుగంగా ఉంది. మన జీవితాలు అంధకార బంధుర మవుతుండనుకున్నాను. కాని మన పెళ్ళికి శుభ కాంక్ష తెల్పింది మా అమ్మ. ఇక నీడే ఆలస్యం. నీవు పంపే శుభ వార్తకు అర్రులు చాస్తున్నది నా మనస్సు. వన ప్రేమలు నీటి బుడగలు కావని విశ్వసిస్తున్నాను, మీ వాగ్దాన నిర్వహణలో నిమగ్నులవుతారని ఆశిస్తున్నాను.

ఇట్లు

నీ సుజాత."

అంతా చదివిన తర్వాత నిర్ణాంత పోయింది. ఆమె మనస్సు వ్యాకులత చెందింది.

"అ!.. ఇంతకీ మనవాడే నంటారా?" అంది శ్రీమతి.

"అనేందేంటి. చదివావుగా. వాడింత బ్రహ్మడవటానికి కారణం నీవు. వాడు లక్షాధికారి అవుతాడని ఆశించాను. ఆ అమ్మాయి నిక్షేపంలాంటి పిల్ల. నేనింత ఉచ్చస్థితికి రావటానికి వాళ్ళ నాన్నే కారణం. చనిపోయేటప్పుడు నా చేతిలో

చేయివేసి వాళ్ళ అమ్మాయిని మన వాసుకి పెళ్ళిచేసుకోమని, అదే తన తుదికోర్కెయని చెప్పి ప్రాణం వదిలాడు. ఆమెనాన్న వకీలుగాచేసి లక్షలు గడించాడు ..”

“ఆ... ఇప్పుడు మాత్రమేమైంది. వాడు కాదన్నాడా? ఈ ఆడపిల్లల ధోరణే అంత. మగవాళ్ళు కాస్త ఊసుబోక నాలుగు మాటలు మాట్లాడితే చాలు, కలానికి పని కల్పిస్తారు.

“ఇంకా వాడిని నమ్ముతున్నావన్న మాట. రాసీ వాడిని ఏమిచేస్తానో చూడు. ఈ నీలకంఠానికి కోపం రానేరదు. వచ్చిందా, హుం... నీకు తెలుసుగా,”

“వాడినేమనకండి. వాడు ఒక్కగానొక్క కొడుకు. వాడికోసమేగా యీ సగలసంపదలు. వాడి సంతోషానికేగా మీరింత డబ్బు గడించింది. వాడు మన కంటి ఎదుట లేకపోతే మన జీవితాలు ఎలా ఉంటాయో ఊహించారా? వాడు సుహృదయుడు. నయాన చెప్పి చూడండి.”

అంతలో బ్యాటు త్రిప్పుకుంటూ సవ్యతూ క్లబ్ నుంచి వస్తున్న వాసును చూచారు నీలకంఠంగారు. నాన్నగారి ముఖకవళికను చూడగానే భయమేసింది వాసుకి.

“ఏరా వానూ? ఇటురా” అని పిలిచాడు.

“ఏంటి నాన్నా!” అన్నాడు, వణుకుతున్న వెడప్రేతో వాసు.

“హుం!!! నా.. న్న.. నీవే నన్ను నాన్నగా భావించేటట్లుయితే నా మాటను నెఱవేర్చు. లేకపోతే ...”

“ఎప్పుడు కాదన్నాను నాన్నా నీ మాటను.”

“సరే. చెబుతున్నా వీను. నీవును... జా. తను మఱచిపో, నేను చెప్పిన అమ్మాయిని పెళ్ళిచేసుకో. లక్షలు వస్తాయిరా లక్షలు! ఇటు డబ్బు వస్తుంది. అటు నా మాటా దక్కతుంది. హుం... ఆలోచించుకో.”

“అది నావల్లకాదు నాన్నా! సుజాతను మనసారా ప్రేమించాను. నామీద చాల ఆశపెట్టుకుంది. ఊహాప్రపంచంలో మేడలు కట్టింది. నావలన తన జీవితాన్ని ధన్యం చేసికోవాలని పలుసార్లు నన్ను కోరింది. నా హృదయంలో ఆసనాన్ని నిర్మించుకుంది. అట్టి నా సుజాతను మఱచిపోవటం యీ జన్మకులేదు నాన్నా!”

“సరే! ఆఖరుసారిగా చెబుతున్నా. నామాట విన్నావా, తండ్రికొడుకుల సంబంధం చిరస్థాయిగా నిల్చిఉంటుంది. లేదా, నేను తండ్రిని కాను నీవు కొడుకువు కావు. ఆలోచించుకో!” అంటూ కోపంగా శ్రీమతి వారించినా ఆగక జైవరును పిలిచి టాక్సీలో తన స్వీట్సు కంపెనీకి వెళ్ళాడు.

ఆ టాక్సీ కంపెనీ ఆవరణలో ఆసీసు రూమ్ ముందు ఆగింది. నీలకంఠంగారు టాక్సీ దిగి ఆఫీసు రూములోగుండా తన రూమ్ లోకి వెళ్ళాడు. దానిలో మూడు కుర్చీలు ఉన్నాయ్. వాటిమధ్య విలువైన సిల్కుగుడ్డ పర్చబడి ఒక డ్రాయరు ఉంది. ప్రక్కన ఒక బీరువా ఉంది. డ్రాయరు పైన ఫోను అనుర్చబడి ఉంది. నీలకంఠంగారి చూడ్కులు ఒక్కసారిగా ఆ ఫోనుపై

ప్రసరింపసాగినవి. వెంటనే రిసీవర్ ను చెప్పు దగ్గట పెట్టుకొని మాట్లాడసాగాడు.

“హాల్లో! పంకజమ్మగారూ!

.....

“ఎవరు మీరు?”

.....

“ఆ! సుజాతా!”

.....

“పంకజమ్మగారికి నువ్వేమవు తావ్?”

.....

“ఆ! పంకజమ్మగారి కూతురువా! నీవేమి చేస్తుంటావ్?”

.....

“బి. ఎ. చదువుతున్నావా! అయితే వాసు అనే అబ్బాయిని ఎరుగుదువా?”

.....

“అయితే, వాసుకి ఉత్తరం వ్రాసింది నీవేనా?”

.....

“ఏం ఊరుకున్నావ్? చెప్పమ్మా ఫర్వాలేదు.”

.....

“అవునా! ఆ...అయితే నువ్వే పంకజమ్మగారి కూతురువన్నమాట. ఉత్తరం వ్రాసింది నీవా! సరే, అయితే నేను మీ నాన్నగారి ముఖ్యస్నేహితుణ్ణి. నన్ను కుడి భుజంగా వారు తలంచేవారు. నిన్ను చూచి చాలా కాలమైంది. నీవు నన్ను ఆటే ఎరుగవు. కాని మీ అమ్మకు బాగా తెలుసు. మీతో మాట్లాడవలసిన పనుంది. కావున మీ అమ్మగారికి నా మాటలుగా చెప్పి తక్షణం మీరిద్దరూ బయలుదేరి మా

యింటికి రండి” అంటూ ఫోనును ముగించాడు.

“నీలకంఠంగారి ముఖం వికసించింది. ఆయన ఆనందానికి అవధులులేవు. కంపెనీ మేనేజరుగా తనకున్న శాస్త్రపనులు ముగించుకొని నాయంకాలం కారలో బయలుదేరి యింటికి వచ్చారు.

“ఏమేవ్! మా స్నేహితుని కూతురునే పెళ్ళిచేసుకోమని మన వాసుతో పోరాడి తినే, ఆ అమ్మాయినేనంట మన వాసు ప్రేమించింది. ఆ అమ్మాయే నాతో మధ్యాహ్నం ఫోనులో మాట్లాడింది. అంతా ‘విధివశం’. ఎవరు తప్పించుకోగలరు” అన్నాడు నీలకంఠంగారు, అప్పుడే తీక్షణచూపులతో వచ్చిన శ్రీమతితో.

“అబ్బ! నా మనస్సిప్పుడు కురుట బడింది. మీ కోపాన్ని చూచి ఎంత తహతహలాడానని అనుకున్నాడు” అని అంటుండగానే పంకజమ్మ సుజాత లిద్దరూ వచ్చారు.

“నమస్కారమమ్మా పంకజమ్మగారూ” అన్నాడు నీలకంఠంగారు సంతస వదనంతో.

“నమస్కారమండీ! నమస్కారమమ్మా!” అని యిద్దరకూ నమస్కరించింది పంకజమ్మ సవినయంగా.

“రామ్మా సుజాతా! కూర్చోమ్మా!” అంటూ చేతిని లాగి కూర్చోబెట్టింది కుర్చీలో శ్రీమతి.

ఇంతలోనే, వాసు యీసారి బిక్కమొగముతో దిక్కులు చూచుకుంటూ

వస్తున్నాడు తండ్రి ఉంటాడన్న విషయము ప్రాపించి, ఒక్కసారిగా తన ప్రేయసి, సుజాతను చూచి సంతోషముద్రంలో మునిగిన వాసు "హల్లో" అని, తండ్రిని చూడగనే నాలుక కొరుక్కున్నాడు. కాని తండ్రిగారి ముఖంలో సంతోషం తాండ విస్తోంది. తనకోరిక ఫలించడేమో, తన ప్రేయసిని స్వీకరించటానికి తల్లిదండ్రుల యెడబాటును భరించవలసి వస్తుందేమో నని సతమతమవుతున్న వాసు, పరిస్థితు లిట్లు అనుకూలంగా ఉంటాయని తాను యిప్పటివరకు ఊహించలేదు. ఇదంతా 'విధివశం', 'బ్రహ్మవ్రాత' అని తలంచి లోలోన సంతసించాడు.

"అరే వాసు! యీ మే నా నీ ప్రేయసి?" అని అడిగాడు తండ్రి సంతోషంతో.

అవును అన్నట్టు తలపూపాడు వాసు.

"అయితే, పంకజమ్మా! సుజాత, వాసులు ప్రేమించుకున్నారుట. మన మాటలు లేకుండానే వాళ్ళ పని వాళ్ళు నిర్వర్తించుకున్నారు. ఇక మనం వున్నాముగా అక్షంతలు వేయటానికి. పురోహితుని పిలుద్దామా లగ్నం పెట్టేందుకు? ఇంకా ఆలస్యం ఎందుకూ! 'సుభస్యే శీఘ్రం' అన్నారు పెద్దలు" అని అన్నాడు సంతోషస్వరంతో.

పంకజమ్మ సుజాతపంక చూసింది. సుజాత సిగ్గుతో తలవంచుకుంది అంగీకార సూచకంగా. "సరే, మీకంతా యిష్టమయితే నాదేముంది" అంది పంకజమ్మ.

"అబ్బ! నా స్నేహితుని ఆత్మశాంతి 'విధివశం'వల్ల యీనాడు చేకూరింది. అంశేచాలు" అంటూ టాక్సీ డ్రైవరును పురోహితుని కొరకు పంపాడు. ఇల్లంతా నవ్వులతో కళకళలాడింది.

పాత్రుడు గారి

బాల సంజీవిని (Regd)

పిల్లల లివర్ అండ్ స్ప్లిన్ వ్యాధులను నివారించును

డాక్టరు పిల్లా పాపయ్య పాత్రుడు అండ్ బ్రదర్స్,

19, దక్షిణ మాడవీధి, మైలాపూరు, మదరాసు-4. Phone 71354

కుంభకోణము బ్రాంచి : 7. సారంగపాటి కోవిల తూర్పువీధి.

అన్ని మందుల షాపులలోను దొరకును.